

Valašské Meziříčí (k. ú. Valašské Meziříčí-město, okr. Vsetín)

Ul. Polášková, parc. č. 111, 110/1, 110/7.

Novověk, industriální období 1. Město, kanál/náhon. Vertikální řez. Záchranný výzkum. Uložení nálezu: Muzeum regionu Valašsko, p. o.

Lokalizace: WGS-84: 49.4710133N, 17.9722900E

Během záchranného výzkumu při opravě kanalizace byl v roce 2021 odkryt starší kanalizační systém města Valašské Meziříčí a podzemní relikty domu zbořeného před druhou světovou válkou. Konkrétně šlo o kamenný sklep renesančního stáří, který je jediným pozůstatkem asanovaného domu. Sklep byl zasypán recentním odpadem až po patky klenby, která byla poškozena lžící bagru. Dále byla nalezena kanalizace odvádějící splašky z jednotlivých domů, včetně ukončení jednotlivých přívodů. Celkově je možné toto zjištění spojit s obdobím mladšího novověku, kdy ve městě probíhaly výrazné urbanizační a stavební úpravy.

Literatura

Neuvedeno.

Summary

The archaeological excavations in Valašské Meziříčí (Vsetín District) in 2021 revealed a Renaissance cellar of a house demolished before the Second World War and a post-medieval sewerage system.

Samuel Španihel

Valašské Meziříčí (k. ú. Valašské Meziříčí-město, okr. Vsetín)

Ul. Žerotínova, parc. č. 1981/20, 9/66, 1969.

Novověk 1. Město. Plošný odkryv. Záchranný výzkum. Uložení nálezu: Muzeum regionu Valašsko, p. o.

Lokalizace: WGS-84: 49.470430N, 17.973897E

Během rekonstrukce parkoviště a pokládky nového chodníku byl v roce 2021 nalezen takřka třicet metrů dlouhý základový sokl městské hradby. Hradba samotná se dochovala jen v podobě několika lícovaných kamenů v místech, kde byla niveleta dnešní Žerotínovy ulice položena výše. Základ hradby ve směru od Tolstého ulice ke kruhovému objezdu na ulici Vsetínská se na své vnitřní straně (tedy na území středověkého města) výrazně zužoval. Šířka soklu průběžně klesala od 3 m až k 90 cm. V nejužší části byly do hradby, zřejmě někdy v 18. století, vestavěny jeden nebo dva domy, jejichž půdorysy zde byly odkryty také.

Hradby se ve Valašském Meziříčí začaly stavět v letech 1538–1539, kdy město patřilo Pernštejnům, ale dokončeny byly až za pánů ze Žerotína okolo roku 1560, respektive v roce 1570, kdy byla Poličenská brána přesunuta na dnešní ulici Poláškovu.

Literatura

Neuvedeno.

Summary

The archaeological excavation of the early modern town fortification in Valašské Meziříčí (Vsetín District) in 2021 documented the relics of the wall and the foundations of two later houses.

Samuel Španihel

Vážany (k. ú. Vážany u Uherského Hradiště, okr. Uherské Hradiště)

Ul. Dědina č. p. 65.

Vrcholný středověk – novověk. Vesnice/městečko. Vertikální řez. Záchranný výzkum. Uložení nálezu: Slovácké muzeum v Uherském Hradišti, p. o.

Lokalizace: WGS-84: 49.0343019N, 17.3121094E

V roce 2021 probíhala v intravilánu obce Vážany rozsáhlá revitalizace kanalizačního řádu. Při archeologických dohledech liniových výkopů se podařilo zachytit pouze jedinou pozitivní náleзовou situaci. Na cca 20 m dlouhém úseku situovaném v jihovýchodním vyústění z prostoru návsi se podařilo zdokumentovat stratigrafii uloženin pod současným povrchem vozovky. Stratigrafie sestávala z pěti kontextů, přičemž svrchní čtyři tvořily písčito-kamenité vrstvy související se zpevněním tělesa výše vzpomínané komunikace. Pod nimi spočívala 15–20 cm mocná vrstva světle hnědošedého jílu s ojedinělými nálezy novověké keramiky a fragmentů cihel. Tato vrstva již nasedala na podloží tvořené plastickým žlutohnědým jílem, který se nacházel v hloubce 70–75 cm pod současným povrchem. Před domem č. p. 65 se podařilo zdokumentovat také dva objekty zahloubené do podloží. V prvním případě šlo o menší jámu (s rozměry 42 × 18 cm) lichoběžníkovitého profilu vyplněnou nehomogenní uloženinou, ve které se střídaly polohy hnědě, černě a žlutě zbarveného jílu bez archeologických nálezů. V druhém případě pak šlo o středně velký objekt (s rozměry 62 × 49 cm) kotlovičitého tvaru, vyplněný z větší části mazanicovou drtí a kusy spáleného dřeva (obr. 90). Pouze ve svrchní části zásypu se nacházela menší mísovitě tvarovaná uloženina světle žlutošedého jílu s ojedinělými uhlíky. Na základě několika drobných fragmentů keramiky může být objekt datován pouze rámcově do závěru vrcholného středověku až časného novověku. Objekty od sebe byly vzdáleny necelé 4 m. Zdokumentované náleзовé situace představují první archeologicky zkoumané doklady lidských aktivit z průběhu středověku až novověku v prostoru historické návsi.

Literatura

Neuvedeno.

Obr. 90. Vážany. Objekt vyplněný mazanicovou drtí. Foto J. Bartík.

Fig. 90. Vážany. The feature filled with crushed daub material. Photo by J. Bartík.